

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBAVEZNOM OSIGURANJU U
SAOBRAĆAJU**

Član 1

U Zakonu o obaveznom osiguranju u saobraćaju („Službeni list CG“ broj 44/12), u članu 2 stav 1 tačka 2 riječi: „motornih vozila“ zamjenjuju se riječju „vozila“.

U tački 3 poslije riječi „licima“ dodaju se riječi: „i putnicima“.

Član 2

U članu 4 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Za naknadu štete koja je nastala upotrebom prevoznog sredstva iz stava 1 ovog člana garantuje država Crna Gora.“

Dosadašnji stav 2 postaje stav 3.

Član 3

Član 5 mijenja se i glasi:

„Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

1) **prevozno sredstvo** je vozilo, plovni objekat i vazduhoplov;
2) **vozilo** je svako vozilo koje se pokreće snagom sopstvenog motora, osim vozila koja se kreću po šinama, i svako priključno vozilo, bez obzira da li je prikazano ili ne;

3) **teritorija na kojoj se vozilo uobičajeno nalazi** je teritorija države članice Evropske Unije:

- čiju registarsku tablicu, stalnu ili privremenu, vozilo nosi;
- u kojoj je izdat znak raspoznavanja ekvivalentan registarskoj tablici, kada za određenu vrstu vozila nije propisana registracija;
- u kojoj vlasnik, odnosno korisnik vozila ima prebivalište, kada za određenu vrstu vozila nijesu potrebne registarske tablice ili znak raspoznavanja;
- u kojoj je nastala saobraćajna nezgoda, radi rješavanja odštetnog zahtjeva od strane biroa zelene karte ili garantnog fonda, kada vozilo nema registarske tablice ili registarske tablice ne odgovaraju, odnosno više ne odgovaraju vozilu koje je učestvovalo u nesreći;

4) **ugovarač osiguranja** je lice koje je sa društvom za osiguranje zaključilo ugovor o osiguranju;

5) **korisnik prevoznog sredstva** je fizičko ili pravno lice koje voljom vlasnika raspolaže prevoznim sredstvom;

6) **oštećeno lice** je lice koje ima pravo na naknadu štete u skladu sa ovim zakonom;

7) **osiguranik** je vlasnik prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, kao i drugi ovlašćeni korisnik prevoznog sredstva;

8) **treće lice** je svako lice, osim lica odgovornog za pričinjenu štetu i lica koje po ovom zakonu nema pravo na naknadu štete;

9) **društvo za osiguranje** je društvo koje, u skladu sa zakonom kojim se uređuju uslovi i način obavljanja djelatnosti osiguranja, ima pravo obavljanja poslova obaveznog osiguranja u saobraćaju na teritoriji Crne Gore;

10) **odgovorno društvo za osiguranje** je društvo za osiguranje sa kojim je vlasnik prevoznog sredstva, koje je prouzrokovalo štetu, zaključio ugovor o obaveznom osiguranju;

11) **zelena karta** je međunarodna potvrda o postojanju obaveznog osiguranja od autoodgovornosti na području država članica Sistema zelene karte, koju izdaje nacionalno udruženje osiguravača;

12) **multilateralni sporazum** je sporazum između nacionalnih udruženja osiguravača država članica Evropskog ekonomskog prostora i pridruženih država prema kojem svaki nacionalni biro garantuje za štete nastale na njegovoj teritoriji upotrebom vozila koje se uobičajeno nalazi na teritoriji druge države potpisnice tog sporazuma;

13) **maksimalna masa vazduhoplova** (Maximum Take Off Mass - u daljem tekstu: MTOM) je najveća dozvoljena masa vazduhoplova pri polijetanju, koja odgovara odobrenoj masi utvrđenoj u dokumentu o plovidbenosti vazduhoplova, letačkom priručniku ili drugom ekvivalentnom dokumentu;

14) **specijalno pravo vučenja (SDR)** je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond; i

15) **let** je vrijeme prevoza putnika vazduhoplovom, uključujući ukrcavanje i iskrcavanje putnika i ručnog prtljaga ili, u odnosu na teret i predati prtljag, vrijeme prevoza prtljaga i tereta od trenutka predaje prtljaga ili tereta vazdušnom prevozniku do trenutka njihove isporuke ovlašćenom primaocu ili, u odnosu na treća lica, upotreba vazduhoplova od trenutka davanja snage motorima u svrhu vožnje po tlu ili stvarnog uzlijetanja do trenutka kada je on na tlu, a motori su potpuno zaustavljeni, ili kretanje vazduhoplova pomoću vozila za tegljenje ili potiskivanje ili pomoću sila koje su tipične za pogon ili uzgon vazduhoplova, naročito vazdušnih struja."

Član 4

U članu 6 stav 3 mijenja se i glasi:

„U slučaju saobraćajne nezgode, lice koje upravlja prevoznim sredstvom je dužno da svim učesnicima saobraćajne nezgode, koji imaju pravo podnošenja odštetnog zahtjeva po ovom zakonu, da lične podatke i podatke o obaveznom osiguranju.“

Član 5

Član 7 mijenja se i glasi:

„Vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva dužan je da zaključi i redovno obnavlja ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje, dok se prevozno sredstvo koristi.

Organ nadležan za registraciju odnosno upis će izdati saobraćajnu dozvolu ili drugu odgovarajuću ispravu, odnosno produžiti njeno važenje, tek nakon što vlasnik prevoznog sredstva, na čije će se ime prevozno sredstvo registrovati odnosno upisati, podnese dokaz da je zaključio ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana društvo za osiguranje zaključuje u skladu sa zakonom, uslovima osiguranja i tarifama premija.

Sastavni dio ugovora o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana su uslovi osiguranja koje je društvo dužno da uruči osiguraniku najkasnije u trenutku zaključenja ugovora.

Društvo za osiguranje ne smije odbiti ponudu za zaključenje ugovora o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana ako podnosilac ponude za osiguranje

prihvata uslove pod kojima društvo za osiguranje zaključuje ugovore iz odnosne vrste obaveznog osiguranja.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana obavezno se zaključuje prije stavljanja prevoznog sredstva u upotrebu.

Obaveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drukčije ugovoreno."

Član 6

U članu 8 stav 1 riječi: „rješenja o pokretanju likvidacije odnosno stečaja” zamjenjuju se riječima: “rješenja o pokretanju likvidacije odnosno oglasa o otvaranju stečaja”.

Član 7

Član 10 mijenja se i glasi:

“Uslove osiguranja i tarife premija, u skladu sa osnovama za izračunavanje premije i strukture premije (premijski sistem) za obavezno osiguranje u saobraćaju, utvrđuju društva za osiguranje.

Društvo za osiguranje dužno je da regulatornom organu dostavi uslove osiguranja, najkasnije 60 dana prije dana predviđenog za početak njihove primjene, radi provjere usklađenosti sa zakonom i pravilima struke osiguranja.

Društvo je dužno da regulatornom organu, u roku iz stava 2 ovog člana, dostavi i tarife premija i premijski sistem sa tehničkim osnovama za izračunavanje tarife, radi provjere usklađenosti sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja.

Uz dokumentaciju iz stava 3 ovog člana, društvo za osiguranje istovremeno dostavlja regulatornom organu i mišljenje ovlašćenog aktuara o dovoljnosti premije osiguranja za trajno izmirenje svih obaveza iz ugovora o obaveznom osiguranju i troškova sprovođenja tog osiguranja, kao i trogodišnji poslovni plan društva koji pokazuje dovoljnost obračunatih premija.

Ako regulatorni organ utvrdi da akti iz st. 2 i 3 ovog člana nijesu u skladu sa zakonom odnosno aktuarskim načelima i pravilima struke, rješenjem će naložiti društvu za osiguranje da ih uskladi.

Društvo za osiguranje ne smije primjenjivati akta iz st. 2 i 3 ovog člana ako nijesu usklađena sa zakonom odnosno aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja."

Član 8

U članu 12 stav 3 uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da u roku od 60 dana od dana prijema odštetnog zahtjeva, oštećenom licu dostavi:"

Stav 6 briše se.

Član 9

U članu 13 stav 1 riječi: „rokovima iz člana 12 st. 3 i 6" zamjenjuju se riječima: „roku iz člana 12 stav 3".

Stav 2 briše se.

Član 10

Član 14 briše se.

Član 11

U članu 17 stav 2 poslije riječi: „način utvrđivanja iznosa naknade“ dodaju se zarez i riječi: „rok za rješavanje odštetnih zahtjeva“.

Član 12

U članu 18 stav 6 mijenja se i glasi:

„Fondovi iz stava 1 ovog člana, društva za osiguranje, kao i druga fizička i pravna lica koja neposredno oštećenom licu naknade štetu ili dio štete nanesene upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, imaju pravo na regresiranje iznosa iz Garantnog fonda samo ako je naknada štete izvršena po osnovu ugovora o obaveznom osiguranju.“

Član 13

U članu 20 stav 3 riječ „sedam“ zamjenjuje se riječju „deset“.

Član 14

Član 21 mijenja se i glasi:

“Vlasnici, odnosno korisnici sredstava koja služe za prevoz putnika u javnom saobraćaju (u daljem tekstu: korisnici) dužni su da zaključe ugovor o osiguranju putnika u javnom prevozu od posljedica nesrećnog slučaja, osim za putnike u vazdušnom saobraćaju.

Ugovor iz stava 1 ovog člana dužni su da zaključe vlasnici, odnosno korisnici:

- 1) autobusa i putničkih vozila kojima se obavlja javni prevoz putnika u linijskom i vanlinijskom drumskom saobraćaju;
- 2) putničkih vozila kojima se obavlja auto-taksi prevoz putnika i vozila koja se koriste na osnovu ugovora o zakupu (rent-a-car);
- 3) šinskih vozila za prevoz putnika;
- 4) svih vrsta pomorskih, jezerskih i riječnih plovni objekata, kojima se na redovnim linijama ili slobodno prevoze putnici, uključujući i krstarenja i prevoz turista;
- 5) svih vrsta plovni objekata iz tačke 4 ovog stava uzetih u zakup;
- 6) drugih prevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se vrši prevoz putnika, uz naplatu prevoza kao registrovane djelatnosti.

Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana ne može se zaključiti kao ugovor o osiguranju od odgovornosti.

Vlasnici odnosno korisnici prevoznih sredstava iz stava 2 ovog člana mogu dobiti dozvolu za obavljanje djelatnosti nakon dostavljanja dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju od odgovornosti iz člana 2 stav 1 tač. 2 i 4 ovog zakona i ugovoru iz stava 1 ovog člana.”

Član 15

U članu 22 stav 1 tačka 2 poslije riječi „luke“ zarez i riječ „aerodroma“ brišu se.

U tački 3 poslije riječi „pristaništa“ briše se zarez i dodaje riječ „ili“, a riječi: „ili aerodroma“ brišu se.

Član 16

U članu 24 stav 3 mijenja se i glasi:

„Putnik, odnosno korisnik osiguranja ima pravo na osiguranu sumu iz člana 23 ovog zakona, nezavisno od prava na naknadu štete po osnovu ugovora o osiguranju od odgovornosti iz člana 2 stav 1 tač. 2 i 4 ovog zakona.“

Član 17

Naziv poglavlja IV mijenja se i glasi:

“ IV. OSIGURANJE VLASNIKA, ODNOSNO KORISNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA“.

Član 18

U članu 25 st. 1 do 4 riječi: „motornih vozila“ u različitom padežu zamjenjuju se riječju „vozila“ u odgovarajućem padežu.

Poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Trećim licem, u smislu stava 1 ovog člana, smatra se i korisnik lizinga koji je ugovarač osiguranja i korisnik vozila a nije odgovoran za saobraćajnu nezgodu u kojoj mu je prouzrokovana šteta vozilom istog davaoca lizinga.“

Dosadašnji st. 2 do 5 postaju st. 3 do 6.

Član 19

U članu 26 stav 1, čl. 29 i 32, članu 35 st. 1 i 5, čl. 37, 39, 40, 46 i 47, članu 57 st. 1 i 3, članu 62 st. 1, 3, 4, 6 i 7 i članu 63 st. 2 i 5 riječi: „motorno vozilo“ u različitom padežu zamjenjuje se riječju „vozilo“ u odgovarajućem padežu.

Član 20

Poslije člana 27 dodaje se novi član koji glasi:

„Teritorijalno važenje ugovora o osiguranju od autoodgovornosti

Član 27a

Osiguranje od autoodgovornosti pokriva štete nastale na teritoriji država članica Evropske unije i teritoriji država članica Sistema zelene karte ili država čiji je nacionalni biro osiguranja potpisnik Multilateralnog sporazuma, bez plaćanja dodatne premije osiguranja. “

Član 21

U članu 28 stav 2 riječi: „šteta pričinjena samo na vozilima“ zamjenjuju se riječima: „pričinjena materijalna šteta“.

Član 22

U članu 30 stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi:

„1) vlasnik, suvlasnik i drugi korisnik vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, za slučaj štete na stvarima, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete;“.

U tač.2, 3 i 5 riječi: „motornog vozila“ zamjenjuju se riječju „vozila“.

Poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Pravo na naknadu štete po osnovu osiguranja od autoodgovornosti ima i korisnik lizinga koji je ugovarač osiguranja i korisnik vozila a nije odgovoran za saobraćajnu nezgodu u kojoj mu je prouzrokovana šteta vozilom istog davaoca lizinga.“

Član 23

U članu 31 stav 1 mijenja se i glasi:

„Obavezno osiguranje od autoodgovornosti pokriva i odgovornost za štetu pričinjenu trećim licima zbog upotrebe vozila od strane lica koje:

- 1) je upravljalo vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole;
- 2) nije koristilo vozilo u svrhe za koje je namijenjeno;
- 3) se obučavalo za upravljanje vozilom u saobraćaju bez nadzora ovlašćenog vozača - instruktora;
- 4) je koristilo vozilo bez znanja, odnosno odobrenja vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika vozila;
- 5) je upravljalo vozilom pod uticajem alkohola iznad odobrene granice, opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih materija, izbjeglo ili odbilo alkotestiranje i testiranje;
- 6) je namjerno prouzrokovalo štetu;
- 7) je prouzrokovalo štetu tehnički neispravnim vozilom, a ta mu je okolnost bila poznata;
- 8) je na protivpravan način došlo u posjed vozila;
- 9) je poslije saobraćajne nezgode napustilo mjesto događaja, bez davanja ličnih podataka i podataka o osiguranju.“

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Iznos naknade iz stava 2 ovog člana, od fizičkog lica odgovornog za pričinjenu štetu, ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa uprave nadležnog za poslove statistike.“

Član 24

U članu 33 stav 2 mijenja se i glasi:

„Najniža osigurana suma je:

- 1) u slučaju štete zbog smrti, tjelesne povrede i oštećenja zdravlja do iznosa od 6.070.000 eura po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica; i
- 2) u slučaju uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 1.220.000 eura po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih lica. “

Član 25

U članu 34 st. 1 i 3 riječi: „motornim vozilom“ u različitom padežu zamjenjuje se riječju „vozilo“ u odgovarajućem padežu.

Stav 4 mijenja se i glasi:

„Šteta koju pričinili vozilo za koje je izdata zelena karta naknađuje se u roku od 90 dana od dana prijema odštetnog zahtjeva, a po postupku utvrđenom međunarodnim sporazumima čiji je potpisnik Udruženje u svojstvu nacionalnog biroa zelene karte.“

Član 26

U članu 36 stav 3 riječi „Evropske Unije“ zamjenjuju se riječima „Evropskog ekonomskog prostora“.

Član 27

Član 38 mijenja se i glasi:

„Naknada štete od vozila inostrane registracije

Član 38

Lice kome je pričinjena šteta upotrebom vozila inostrane registracije na teritoriji Crne Gore, za koje postoji valjana isprava iz člana 35 ovog zakona, podnosi odštetni zahtjev Udruženju, društvu za osiguranje ili licu koje je Udruženje ovlastilo za obavljanje poslova koji proizilaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom vozila u zemlji ili inostranstvu.

Naknada štete može se utvrditi maksimalno do iznosa iz člana 33 ovog zakona.

Udruženje, odnosno društvo ili lice iz stava 1 ovog člana dužno je da u roku od 90 dana od dana prijema urednog zahtjeva, isplati štetu, odnosno donese obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva.

Ako Udruženje ne postupi u rokovima iz stava 3 ovog člana, oštećeno lice može pokrenuti postupak za naknadu štete pred nadležnim sudom.“

Član 28

U nazivu poglavlja V poslije riječi “licima” dodaju se riječi: “i putnicima”.

Član 29

Član 42 mijenja se i glasi:

„Vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova u letu pričin trećim licima i putnicima.

Treće lice iz stava 1 ovog člana je svako lice, osim putnika i članova letačke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta.

Putnik iz stava 1 ovog člana je svako lice koje se prevozi vazduhoplovom, uz saglasnost vlasnika, odnosno korisnika vazduhoplova, osim članova letačke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta.

Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana pokriva i štete pričinjene teretu i prtljagu, osim za vazduhoplove koji se ne koriste u komercijalne svrhe.

Ugovorom o osiguranju iz stava 1 ovog člana pokrivene su i štete zbog rizika rata i terorizma, osim za vazduhoplove kojima MTOM iznosi do 500 kg.

Vlasnik, odnosno korisnik stranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Crne Gore mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nema drugo obezbjeđenje za naknadu štete ili ako potvrđenim međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno.

Izuzetno od stava 6 ovog člana, vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova koji nije registrovan u Crnoj Gori i čije operacije ne uključuju slijetanje na teritoriju ili polijetanje sa teritorije Crne Gore nego samo let u vazdušnom prostoru Crne Gore, nije dužan da ugovorom o osiguranju iz stava 1 ovog člana ima pokrivene štete pričinjene putnicima, teretu i prtljagu.

Vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova, upisanog u Registar civilnih vazduhoplova Crne Gore, dužan je da prilikom izdavanja i produženja važenja potvrde o provjeri plovidbenosti vazduhoplova dostavi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana nezavisnom pravnom licu koje vrši javna ovlašćenja u oblasti vazdušnog saobraćaja.

Operator sistema bespilotnog vazduhoplova ili vazduhoplovnog modela dužan je da, prilikom izvođenja letačkih operacija bespilotnim vazduhoplovom ili vazduhoplovnim modelom operativne mase 250 grama i više, ili prilikom izvođenja letačkih operacija za koje nezavisno pravno lice koje vrši javna ovlašćenja u oblasti

vazdušnog saobraćaja izdaje dozvolu, odobrenje ili drugi ekvivalentni dokument posjeduje ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom bespilotnog vazduhoplova ili vazduhoplovnog modela u letu pričinu trećim licima.“

Član 30

Član 43 mijenja se i glasi:

„Obaveza društva za osiguranje po osnovu ugovora iz člana 42 ovog zakona ograničena je osiguranom sumom na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 42 ovog zakona iznosi:

- 1) za štete pričinjene trećim licima:
za vazduhoplove kojima MTOM iznosi:
 - od 250 gr do 900 gr, 3.000 SDR,
 - od 901 gr do 4 kg, 5.000 SDR,
 - od 4,01 kg do 25 kg, 10.000 SDR,
 - od 25,01 kg do 150 kg, 20.000 SDR,
 - od 150,01 kg do 500 kg, 750.000 SDR,
 - od 500,01 do 1.000 kg, 1.500.000 SDR,
 - od 1.000,01 do 2.700 kg, 3.000.000 SDR,
 - od 2.700,01 do 6.000 kg, 7.000.000 SDR,
 - od 6.000,01 do 12.000 kg, 18.000.000 SDR,
 - od 12.000,01 do 25.000 kg, 80.000.000 SDR,
 - od 25.000,01 do 50.000 kg, 150.000.000 SDR,
 - od 50.000,01 do 200.000 kg, 300.000.000 SDR,
 - od 200.000,01 do 500.000 kg, 500.000.000 SDR,
 - iznad 500.000,01 kg, 700.000.000 SDR;
- 2) za pojedinog putnika, 250.000 SDR;
- 3) za registrovan prtljag po putniku, 1.288 SDR i
- 4) za teret koji se prevozi po kg, 22 SDR.

Izuzetno od stava 2 tačka 1 alineja 5 ovog člana, najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 42 ovog zakona za štete pričinjene trećim licima, iznosi 128.821 SDR za:

- letjelice koje uzlijeću uz pomoć nogu, uključujući paraglajdere na motorni pogon i zmajeve na motorni pogon, i
- vazduhoplove, uključujući i jedrilice, sa najvećom dozvoljenom masom pri uzlijetanju (MTOM) manjom od 500 kg: ultralake vazduhoplove koji se koriste u nekomercijalne svrhe i ultralake vazduhoplove koji se koriste za lokalno osposobljavanje pilota tokom kojeg nema prelaženja međunarodnih granica, ako nijesu u pitanju obaveze u vezi sa osiguranjem koje se odnose na rizike od rata i terorizma.

Izuzetno od stava 2 tačka 2 ovog člana, najniža osigurana suma po štetnom događaju, određena ugovorom o osiguranju iz člana 42 ovog zakona, za vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje, koji se ne koriste u komercijalne svrhe, za pojedinog putnika iznosi 128.821 SDR.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 42 stav 9 ovog zakona za bespilotne vazduhoplove ili vazduhoplovne modele operativne mase manje od 250 grama, kada se njima izvode letačke operacije za

koje je potrebna dozvola, odobrenje ili drugi ekvivalentan dokument, koji izdaje nezavisno pravno lice koje vrši javna ovlaštenja u oblasti vazdušnog saobraćaja, iznosi 3.000 SDR.

Odluku o povećanju osigurane sume iz stava 2 ovog člana donosi Vlada, na predlog regulatornog organa.“

Član 31

U članu 44 poslije riječi: „licima upotrebom motornog vozila“ zamjenjuju se riječima: „licima i putnicima upotrebom vozila“.

Član 32

U članu 45 stav 1 mijenja se i glasi:

„Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik plovnog objekta, koji se po propisima o registraciji odnosno upisu plovnih objekata upisuje u registar odnosno upisnik plovnih objekata, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričinu trećim licima nanošenjem tjelesnih povreda, narušavanjem zdravlja ili smrti.“

Poslije stava 5 dodaje se novi stav koji glasi:

„Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana zaključuje se na period od godinu dana.“

Dosadašnji stav 6 postaje stav 7.

Član 33

U članu 50 stav 2 riječ „članarina“ briše se, a riječ „obavezni“ zamjenjuje se riječju „redovni“.

Član 34

U članu 51 stav 1 tačka 2 mijenja se i glasi:

„2) vrši obradu, obračun, isplatu šteta i naplatu regresnih zahtjeva po isplaćenim štetama:

- po osnovu međunarodnih sporazuma o obaveznim osiguranjima u saobraćaju za štete nastale u zemlji i inostranstvu (zelena karta),
- nastalim na teritoriji Crne Gore upotrebom neosiguranih vozila, vazduhoplova i plovni objekata,
- u slučajevima kada vlasnik vozila koje služi za prevoz putnika u javnom saobraćaju nije zaključio ugovor iz člana 21 ovog zakona,
- od nepoznatih vozila, vazduhoplova, plovni objekata ili drugih prevoznih sredstava za prouzrokovanje smrti, tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja,
- po osnovu zahtjeva oštećenih lica koja štetu nijesu mogla naplatiti zbog oduzimanja dozvole za rad ili pokretanja stečaja, odnosno likvidacije nad društvom za osiguranje kod koga su bila osigurana;“.

U tački 6 alineja 1 riječi: „obaveznog doprinosa za rad Udruženja i“ brišu se.

U stavu 3 riječi: „člana 64“ zamjenjuju se riječima: „člana 65“.

Član 35

U članu 54 stav 1 riječi: "oduzeta dozvola za rad i nad kojim je pokrenut postupak stečaja ili likvidacije" zamjenjuju se riječima: "oduzeta dozvola za rad ili nad kojim je pokrenut postupak likvidacije, odnosno stečaja".

Član 36

Član 55 mijenja se i glasi:

"Društvo za osiguranje dužno je da Udruženju uplaćuje redovni doprinos iz premija obaveznih osiguranja u saobraćaju, srazmjerno premiji ostvarenoj u određenoj vrsti obaveznog osiguranja u prethodnoj godini.

Visinu redovnog doprinosa iz stava 1 ovog člana utvrđuje Udruženje, u skladu sa kriterijumima iz člana 51 stav 2 ovog zakona, do 1. decembra tekuće godine za narednu poslovnu godinu.

Akt iz stava 2 ovog člana Udruženje dostavlja regulatornom organu na saglasnost.

Ako sredstva Garantnog fonda, po osnovu redovnog doprinosa, nijesu dovoljna za pokriće obaveza iz člana 54 ovog zakona, nedostajuća sredstva obezbjeđuju se dodatnim doprinosom koji se utvrđuje na način i po postupku utvrđenom za redovni doprinos Garantnom fondu.

Ako društvo za osiguranje ne izvršava obavezu uplate redovnog doprinosa Garantnom fondu, Udruženje je dužno da o tome, bez odlaganja, obavijesti regulatorni organ."

Član 37

U članu 56 stav 2 mijenja se i glasi:

„Sredstva Garantnog fonda ulažu se na način koji osigurava sigurnost, kvalitet, likvidnost i profitabilnost portfelja u cjelini“.

St. 3 i 4 brišu se.

Član 38

U članu 58 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Iznos naknade iz stava 1 ovog člana, od fizičkog lica odgovornog za pričinjenu štetu, ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike.“

Dosadašnji stav 2 postaje stav 3.

Član 39

U članu 59 stav 1 riječ: "motorno vozilo koje je osigurano, odnosno uobičajeno se koristi" zamjenjuje se riječima: „vozilo koje je osigurano, odnosno uobičajeno se nalazi“.

U stavu 2 tačka 3 riječ "motorno" briše se.

Član 40

U članu 61 stav 2 tač. 1 i 2 riječi "motorno" briše se.

U tački 3 riječ "koristi" zamjenjuje se riječju „nalazi“.

Član 41

U članu 64 stav 2 mijenja se i glasi:

„Nadzor nad primjenom čl. 6, 7 i 8 u vezi sa čl. 25, 28, 29 i 36 ovog zakona vrši organ uprave nadležan za nadzor i kontrolu bezbjednosti saobraćaja na putevima.”

Poslije stava 2 dodaju se dva nova stava koja glase:

„Nadzor nad primjenom čl. 6, 7 i 8 u vezi sa članom 42 ovog zakona vrši nezavisno pravno lice koje vrši javna ovlašćenja u oblasti vazdušnog saobraćaja.

Nadzor nad primjenom čl. 6, 7 i 8 u vezi sa članom 45 ovog zakona vrši organ uprave nadležan za poslove pomorstva.”

Član 42

Član 65 mijenja se i glasi:

“Novčanom kaznom od 1.000 do 20.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice - društvo za osiguranje, ako:

- 1) zaključi ugovor o obaveznom osiguranju suprotno članu 7 ovog zakona;
- 2) ne dostavi regulatornom organu uslove osiguranja, najkasnije 60 dana prije dana predviđenog za početak njihove primjene, radi provjere usklađenosti sa zakonom i pravilima struke osiguranja (član 10 stav 2);
- 3) ne dostavi regulatornom organu tarife premija i premijski sistem sa tehničkim osnovama za izračunavanje tarife, najkasnije 60 dana prije dana predviđenog za početak njihove primjene, radi provjere usklađenosti sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja (član 10 stav 3);
- 4) oštećenom licu ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili obrazloženi odgovor u roku propisanom članom 12 ovog zakona;
- 5) oštećenom licu ne ponudi i ne isplati nesporni dio naknade štete na ime predujma (član 13);
- 6) ne isplati utvrđeni iznos naknade štete u cjelosti u roku od osam dana od dana odlučivanja, odnosno od dana zaključenja sporazuma za naknadu štete (član 15 stav 1);
- 7) ne utvrdi pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva, na način propisan članom 17 stav 2 ovog zakona (član 17 stav 1);
- 8) na svojoj internet stranici i na drugi pogodan način ne objavi pravila postupka iz člana 17 stav 1 ovog zakona (član 17 stav 3);
- 9) ne naknadi stvarnu štetu fondovima zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja u granicama obaveza preuzetih ugovorom o osiguranju (član 18 stav 1);
- 10) ne prikuplja, ne vodi ili ne obrađuje statističke i druge podatke u skladu sa čl. 19 i 20 ovog zakona;
- 11) ne dostavi regulatornom organu tražene podatke iz člana 19 ovog zakona (član 19 stav 6);
- 12) licu koje je zaključilo ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na zahtjev ne izda potvrdu o postojanju i broju odštetnih zahtjeva koje su treća lica podnijela u vezi sa tim vozilom, za period od posljednjih pet godina koje prethode zasnivanju ugovornog odnosa (član 27 stav 3);
- 13) ne uruči osiguraniku, uz polis, primjerak Evropskog izvještaja o nezgodi koji je osiguranik dužan da drži u vozilu i predoči ovlašćenom licu na njegov zahtjev (član 28 stav 1);
- 14) ne imenuje ovlašćenog predstavnika u skladu sa članom 41 ovog zakona;
- 15) ne uplaćuje sredstva potrebna za obavljanje zakonom povjerenih poslova udruženja (član 50); i

16) ne dostavlja redovno Udruženju podatke iz člana 62 stav 3 ovog zakona (član 62 stav 6).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 2.000 eura.”

Član 43

Član 66 stav 1 mijenja se i glasi:

“Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice - udruženje, ako:

- 1) oštećenom licu ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili obrazloženi odgovor u roku propisanom članom 12 ovog zakona;
- 2) oštećenom licu ne ponudi i ne isplati nesporni dio naknade štete na ime predujma (član 13);
- 3) ne isplati utvrđeni iznos naknade štete u cjelosti u roku od osam dana od dana odlučivanja, odnosno od dana zaključenja sporazuma za naknadu štete (član 15 stav 1);
- 4) ne utvrdi pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva, na način propisan članom 17 stav 2 ovog zakona (član 17 stav 1);
- 5) na svojoj internet stranici i na drugi pogodan način ne objavi pravila postupka iz člana 17 stav 1 ovog zakona (član 17 stav 3);
- 6) ne prikuplja, ne vodi ili ne obrađuje statističke i druge podatke u skladu sa čl. 19 i 20 ovog zakona;
- 7) ne dostavi regulatornom organu tražene podatke iz člana 19 ovog zakona (član 19 stav 6);
- 8) ne obavijesti organ uprave nadležan za unutrašnje poslove o priznavanju valjanosti isprave iz člana 35 ovog zakona (član 35 stav 6);
- 9) ne vodi registar ovlašćenih predstavnika društava za osiguranje iz Crne Gore (član 41 stav 8);
- 10) ne obavijesti, bez odlaganja, regulatorni organ o neizvršavanju obaveza iz ugovora o obaveznom osiguranju od strane društva za osiguranje (član 49 stav 2);
- 11) ne izvršava poslove iz člana 51 ovog zakona;
- 12) ne dostavlja ili ne dostavlja na propisan način podatke regulatornom organu (član 52 st. 4 i 5);
- 13) ne omogući regulatornom organu pristup svim podacima koje je u skladu sa zakonom dužno da vodi (član 53 stav 3);
- 14) ne izvršava obaveze iz člana 55 ovog zakona;
- 15) ne upravlja sredstvima Garantnog fonda na način utvrđen članom 56 ovog zakona;
- 16) ne vrši isplate iz sredstava Garantnog fonda na način propisan članom 57 ovog zakona;
- 17) ne čuva podatke koji se vode u sklopu informacionog centra na način propisan članom 62 ovog zakona; i
- 18) ne omogući oštećenom licu pristup podacima u skladu sa članom 63 ovog zakona.”

Član 44

U članu 67 stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi:

„1) ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u saobraćaju u skladu sa članom 7, a u vezi sa čl. 25, 42 i 45 ovog zakona;“

Tačka 2 mijenja se i glasi:

„2) u roku od 15 dana od dana objavljivanja rješenja o pokretanju likvidacije odnosno oglasa o otvaranju stečaja nad društvom za osiguranje, ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u saobraćaju sa drugim društvom sa osiguranje za preostali period važenja osiguranja, odnosno do isteka registracije (član 8 stav 1);“.

Član 45

U članu 68 stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi:

„1) postupi suprotno članu 6 ovog zakona;“.

Član 46

Poslije člana 69 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 69a

Danom pristupanja Crne Gore Evropskoj Uniji, prestaju da važe odredbe člana 10 st. 3 do 6 i član 11 ovog zakona.“

Član 47

Poslije člana 70 dodaje se novi član koji glasi:

„Odložena primjena osiguranih suma

Član 70a

Osigurane sume iz člana 33 stav 2 ovog zakona primjenjivaće se od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj Uniji.

Do početka primjene osiguranih suma iz člana 33 stav 2 ovog zakona primjenjivaće se sljedeće najniže osigurane sume za štetu zbog:

- 1) smrti, tjelesne povrede i narušenog zdravlja za:
 - autobuse i teretna vozila, 750.000 eura;
 - druga vozila, uključujući i nepoznata vozila, 550.000 eura ; i
 - vozila kojima se prevoze opasne materije, 800.000 eura;
- 2) uništenja ili oštećenja stvari za:
 - autobuse i teretna vozila, 500.000 eura ;
 - druga vozila, uključujući i nepoznata vozila, 300.000 eura ; i
 - vozila kojima se prevoze opasne materije, 550.000 eura .

Vlada na predlog regulatornog organa, može donijeti odluku o povećanju osiguranih suma iz stava 2 ovog člana, do iznosa utvrđenih članom 33 stav 2 ovog zakona.“

Član 48

Poslije člana 71 dodaje se novi član koji glasi:

„Usklađivanje poslovanja

Član 71a

Društva za osiguranje i Udruženje, dužni su da usklade svoju organizaciju i poslovanje sa ovim zakonom u roku od 90 dana, od dana stupanja na snagu ovog zakona.“

Član 49

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore”.

IZVJEŠTAJ
O JAVNOJ RASPRAVI O NACRTU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBAVEZNOM OSIGURANJU

Tekst Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obaveznom osiguranju je 19. aprila 2017. godine objavljen na sajtu Ministarstva finansija, sa pozivom da se sva zainteresovana lica uključe u javnu raspravu. Javna rasprava o Nacrtu zakona je bila otvorena do 31. maja 2017. godine.

Nacrt zakona i obavještenje o javnoj raspravi je dostavljeno svim društvima za osiguranje i Nacionalnom birou osiguravača.

Tokom javne rasprave Ministarstvu finansija dostavljeni su sledeći komentari i sugestije:

Institucija	Dostavljeni komentari/sugestije	Komentar
Sava osiguranje	• Član 31 (Član 19 Izmjena i dopuna) U članu 31 stav 1 poslije tačke 8 dodaje se nova tačka koja glasi: <i>„9) je posle saobraćajne nezgode napustilo mjesto događaja, a da nije dalo svoje lične podatke i podatke o osiguranju.“</i> Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi: <i>„Iznos naknade iz stava 2 ovog člana ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike.“</i> Obrazloženje: Iznos naknade treba ograničiti na potraživanja od strane fizičkih lica – regresnih dužnika, kakva je praksa u zemljama okruženja (Slovenija, Hrvatska, Austrija...). Namjera predlagača je i bila da se ograničenje odnosi samo na fizička lica, ne i na pravna lica, pa je od značaja dopuna predmetnog stava koji bi trebao da glasi : <i>„Iznos naknade iz stava 2 ovog člana, od odgovornog fizičkog lica, ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike.“</i> • Član 58	<i>Prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 2 Zakona, uz preformulaciju „od fizičkog lica odgovornog za pričinjenu štetu“.</i>

	Garantni fond, nakon isplate iz člana 57 stav 1 tač. 1, 2 i 4 i stav 2 ovog zakona, ima pravo regresa prema licu odgovornom za štetu, za iznos isplaćene štete, kamate i drugih troškova vezanih za obradu i isplate štete. Obrazloženje: Predlažemo dopunu i ovog člana istim stavom odnosno ograničenjem kao u prethodnom članu na iznos od 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike, pa je od značaja dopuna predmetnog člana koji bi trebao da glasi: <i>„Iznos naknade iz stava 1 ovog člana, od odgovornog fizičkog lica, ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike.“</i> • Član 22 Putnikom u javnom prevozu, u smislu ovog zakona, smatra se: 1) lice koje se nalazi u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni saobraćaj i koje ima namjeru da putuje, bez obzira da li posjeduje voznu kartu; 2) lice koje se nalazi u krugu stanice, pristaništa, luke, aerodroma ili u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, prije ukrcavanja, i koje ima namjeru da putuje; 3) lice koje je obavilo putovanje i napustilo prevozno sredstvo, a nalazi se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma. Putnicima iz stava 1 ovog člana ne smatraju se lica kojima je mjesto rada na prevoznom sredstvu. Obrazloženje: Stav 1 tačka 1 i 2 predviđaju pretpostavku namjere putovanja koju nije moguće dokazati, pa smatramo da bi brisanje namjere iz tačke 1, kao i odredbe tačke 2 u cjelosti bilo svrsishodno u cilju preciznijeg određivanja lica koja se imaju smatrati putnicima, pa predlažemo da član 22 glasi : <i>„Putnikom u javnom prevozu, u smislu ovog zakona, smatra se:</i> <i>Prihvata se predlog za dopunu člana 58 sa novim stavom koji se odnosi na iznos regresa kad su u pitanju štete Garantnog fonda, isto kao član 31 stav 2</i>
--	--

	1) lice koje se nalazi u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni saobraćaj i koje posjeduje voznu kartu; 2) lice koje je obavilo putovanje i napustilo prevozno sredstvo, a nalazi se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma. Putnicima iz stava 1 ovog člana ne smatraju se lica kojima je mjesto rada na prevoznom sredstvu. Zaključak: Navedene sugestije date su sa namjerom ograničenja regresnih potraživanja od fizičkih lica na realniji iznos, shodno dosadašnjoj praksi odnosno iskustvu društava za osiguranje i Udruženja, sa naglaskom da ovi razlozi ne stoje u odnosu na pravna lica. Ostale sugestije date su isključivo sa namjerom da se obezbijedi veća preciznost u određivanju pojma putnika u javnom saobraćaju.	<i>Ne prihvata se predlog za izmjenu člana 22 Zakona iz razloga što predloženo rješenje nije sveobuhvatno, jer se na ovaj način ostavlja mogućnost putniku da dokaže postojanje namjere za putovanje. Smatramo da ne postoji nijedan valjan razlog za uskraćivanje ovog prava putnicima, pogotovo što bi u slučaju spora teret dokazivanja u pogledu namjere bio na putniku. Pored navedenog, sadašnja formulacija je takode u skladu sa zakonskim rješenjima u regionu.</i>
--	--	---

UNIQA neživotno osiguranje a.d.	• Član 5 „Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi: <i>Uslovi osiguranja su sastavni dio ugovora iz stava 1 ovog člana i društvo ih je dužno uručiti osiguraniku najkasnije u trenutku zaključenja ugovora</i>“ Predlog UNIQA osiguranja je da se ovaj član izmijeni te da se definiše da ugovor o osiguranju (polisa) na poleđini sadrži izvod iz Uslova osiguranja, tj. bitne elemente ugovora, kako bi se na taj način obezbijedila sigurna dostava istih Osiguranicima te njihovo upoznavanje sa Uslovima. • Član 18 „U članu 30 stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi: 1) vlasnik, suvlasnik i drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pricinjena šteta, za slučaj štete na stvarima, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete“ Predlog UNIQA osiguranja je da se iz ove odredbe uklone riječi „za slučaj štete na stvarima“, te da formulacija treba da glasi: „1) vlasnik, suvlasnik i drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pricinjena šteta bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete;“ jer je to bila intencija osiguravača, a s obzirom da postojeća formulacija upravo u ovom dijelu pravi zabunu u tumačenju u slučajevima zahtjeva za naknadu nematerijalne štete. Od značaja je napomenuti da je stav Vrhovnog suda takav da vlasnik, suvlasnik i korisnik motornog vozila nemaju pravo na naknadu štete za slučaj kada je sa tim vozilom pricinjena ista. • Član 19 U članu 31 stav 1 poslije tačke 8 dodaje se nova tačka koja glasi:	<i>Ne prihvata se predlog za izmjenu člana 5 stav 2 Zakona. Predloženi novi stav u suštini ne predstavlja novinu, nego je samo premještena dosadašnja formulacija iz člana 10. Navedeno rješenje je u skladu pozitivnim zakonskim propisima i nikako se ne može izmijeniti, pogotovo imajući u vidu potrebu za adekvatnom i blagovremenom informisanošću i zaštitom osiguranika, kao i dosadašnje prigovore osiguranika koji često tvrde da nijesu bili upoznati sa uslovima osiguranja</i> <i>Ne prihvata se predlog za izmjenu člana 30 stav 1 tačke 1 Zakona, jer bi se na ovaj način isključilo pravo vlasnika, suvlasnika i drugog korisnika motornog vozila čijom upotrebom je pricinjena šteta na naknadu nematerijalne štete, kao npr. u situacijama kada se ova lica pojavljuju u svojstvu putnika. Takođe, navedeno rješenje je u skladu sa članom 12 Direktive 2009/103/EZ, pa ovu mogućnost prepoznaje i regulativa u regionu.</i>
---	---	--

	9) "je poslije saobraćajne nezgode napustilo lice mjesta događaja, a da nije dalo svoje lične podatke" Predlog UNIQA osiguranja je da se ovaj član izmijeni te da se definiše: <u>"je poslije saobraćajne nezgode napustilo lice mjesta događaja, a da nije dalo svoje lične podatke i izvršilo alkotestiranje."</u> Smatramo da bi formulacija iz predloga zakona o izmjenama i dopunama omogućila u praksi vozačima koji upravljaju pod desjtvom alkohola da ostave lične podatke i bez testiranja prođu nekažnjeno, te da istu u tom dijelu treba dopuniti. Dalje, a u vezi sa istim članom Nacrt-a: "Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi: Iznos naknade iz stava 2 ovog člana ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike." Predlog UNIQA osiguranje je da ovaj član izmijeni te da se definiše na način da se ova odredba odnosi isključivo na fizička lica: "Iznos naknade iz stava 2 ovog člana, isključivo za fizička lica, ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike."	<i>Ne prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 1 sa novom tačkom 9, jer je alkotestiranje predmet posebnog zakona</i> <i>Prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 2 Zakona, uz preformulaciju „od fizičkog lica odgovornog za prčinjenu štetu“.</i>
Udruženje- Nacionalni biro osiguravača	• Član 5 stav 3 glasi: <i>„Udruženje društava za osiguranje dužno je da, ukoliko utvrdi da je vlasniku motornog vozila istekao ugovor o obaveznom osiguranju, o tome obavijesti organ nadležan za registraciju u roku od 15 dana od dana saznanja.“</i> Obrazloženje: Smatramo da se iz predmetnog člana ne može zaključiti namjera zakonodavca. Da li je neophodno dostavljati podatke do kojih Udruženje dođe prilikom prijave odštetnih zahtjeva, prčinjenih upotrebom neosiguranih vozila? Ili su to podaci koji se dobijaju iz Informacionog	<i>Prihvata se predlog za brisanje novog stava 3 u članu 5</i>

sistema? Ukoliko su to podaci do kojih se dolazi nakon podnošenja odštetnog zahtjeva, onda navedena norma nema smisla, jer je uslov da se podnese odštetni zahtjev dostavljanje Zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode (osim u slučaju sačinjavanja Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi), a njegovo sačinjavanje je u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova, u okviru kojeg se nalazi i nadležni organ za registraciju (motornih vozila), pa su ti podaci dostupni nadležnom organu za registraciju mnogo ranije nego Udrugu osiguravača. U slučaju da se to odnosi na podatke iz Informacionog sistema, neophodno bi bilo dopuniti navedeni član, kao i precizno navesti koje podatke Udruženje treba da dostavi i u odnosu na koju dužinu prekida osiguranja.

- Član 19 stav 2 glasi:

„Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Iznos naknade iz stava 2 ovog člana ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike“.

Obrazloženje: smatramo da je ovakvo ograničenje limita u potpunosti opravdano, ali takođe smatramo da se limit mora primijeniti i za regres Garantnog fonda prema licima odgovornim za štetu. Na način kako je predloženo Nacrtom zakona, stavljaju se u različit položaj regresni dužnici, pa smatramo da je neophodno izmijeniti i član 58 važećeg zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju, odnosno nakon stava 1 dodati novi stav koji bi glasio: „Iznos naknade iz stava 1 ovog člana ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike“. Na ovaj način bi se obezbijedila potpuna jednakost svih regresnih dužnika, a naročito uzimajući u obzir da se i naknada štete iz sredstava Garantnog fonda rješava na isti način kao štete prijavljene kod osiguravajućih društava, pa je povlašten položaj regresnih dužnika koji gube pravo iz osiguranja, u odnosu na regresne dužnike koji su upravljali neosiguranim vozilima, potpuno neprihvatljiv.

- Član 19 stav 2 glasi:

Prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 2 Zakona, kao i dopunu člana 58 Zakona

	„U članu 50 stav 2 riječ „članarina“ briše se, a riječ obavezni zamjenjuje se riječju „redovni“.“ Obrazloženje: Mišljenja smo da je apsolutno nepotrebno brisati riječ „članarina“ iz postojećeg člana Zakona. Ovo iz razloga što je članarina jedan od osnovnih i najpouzdanijih izvora prihoda Udruženja. Takođe, brisanje članarine iz člana 50 stav 2 Zakona je u suprotnosti sa članom 49 istog Zakona, a koji se odnosi na <u>Članstvo</u> u Udruženju. Ne postoji članstvo bez plaćanja članarine! Umanjenje prihoda Udruženja dolazi naročito do izražaja, ako se uzmu u obzir i ostale odredbe Zakona, a naročito odredba člana 57 stav 2 važećeg Zakona o obaveznom osiguranju. Naime, kroz namjenu sredstava Garantnog fonda predviđeno je da se ista koriste za naknadu štete oštećenim licima, kao i za troškove obrade i isplate odštetnih zahtjeva koji padaju na teret sredstava Garantnog fonda. Ali u Zakonu nijesu predviđeni ostali troškovi koje prouzrokuju rješavanja odštetnih zahtjeva prijavljena u Garantnom fondu. U te troškove spadaju i troškovi rada zaposlenih u Garantnom fondu, kancelarijskog materijala, troškovi električne energije, komunalija, ptt usluga, dodatnog poreza koji se ne može odbiti i slično, a koji po ovakvom zakonskom <u>rješenju padaju na teret Udruženja, a ne Garantnog fonda</u>, iako su isti posljedica rješavanja šteta Garantnog fonda (Indirektni troškovi). S tim u vezi, predlažemo sledeće: - Da se u članu 50 stav 2 ne briše riječ članarina; - Da se izmijeni član 57 stav 2 Zakona o obaveznom osiguranju u saobracaju i da ubuduće glasi: „Iz sredstava Garantnog fonda nadoknađuju se i troškovi obrade i isplate odštetnih zahtjeva koji padaju na teret Garantnog fonda, kao i indirektni troškovi rješavanja odštetnih zahtjeva, a na način kako će to propisati regulatorni organ.“ Kako je za nesmetan rad Udruženja neophodno obezbijediti redovan priliv sredstava, to je neophodno ostaviti članarinu kao osnovni vid prihoda, dok se troškovi rada Garantnog fonda (naročito indirektni) ne smiju nikako prevaljivati na teret Udruženja, jer i redovne doprinose Garantnom fondu Ne prihvataju se predlozi Udruženja koje se odnose na čl.50 i 57 Zakona iz sljedećih razloga: Pravilnikom o finansiranju Udruženja – Nacionalnog Biroa osiguravača Crne Gore, koji je Skupština Udruženja donijela na sjednici ood 23. 12. 2016. Godine, u članu 6 definisano je da se sredstva za finansiranje poslova Udruženja obrazuju, između ostalog, I iz obaveznog doprinosa za rad Udruženja, kojeg čini članarina društava za osiguranje i doprinos po preuzetom obrascu međunarodne zelene karte autoodgovornosti. Obzirom da je članarina shodno predmetnom pravilniku definisana kao dio obaveznog doprinosa za rad Udruženja, nije potrebno da se ista definiše kao zaseban izvor finansiranja poslovanja Udruženja, pa je shodno tome predloženo njeno brisanje iz teksta Zakona. Imajući u vidu navedeno, naglašavamo da se predmetnom izmjenom ne ukida članarina kao izvor sredstava Udruženja, niti se smanjuju obim sredstava predviđen za poslovanje Udruženja, već se samo vrši preciziranje norme koje dovodi do jasnije slike o izvoru sredstava
--	---

	treba tretirati identično kao i premiju osiguranja za osiguravajuća društva i iz njih crpjeti sve troškove koji su vezani za naknadu šteta iz Garantnog fonda.	za finansiranje poslovanja Udruženja. U dijelu koji se odnosi na troškove obrade i isplate odštetnih zahtjeva, mišljenja smo da, imajući u vidu činjenicu da troškovi rješavanja i isplate odštetnih zahtjeva obuhvataju kako direktne tako i indirektno troškove rješavanja odštetnih zahtjeva, predlog Udruženja za izmjenu člana 57 stav 2 je potpuno suvišan i nepotreban. Definicija troškova rješavanja i isplate šteta, direktnih i indirektnih troškova rješavanja i isplate šteta date su u članu 2 Pravilnika o bližim kriterijumima i načinu obračunavanja tehničkih rezervi za rezervisane šteta ("Sl.list CG" 41/11)
„Lovćen“osiguranje A.D.	• Član 18 stav 1 tačka 1 u izmjeni koja se odnosi na član 30 stav 1 tačka 1 izvršena je izmjena ali nepravilno, naime sada stoji : „vlasnik , suvlasnik i drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, za slučaj štete na stvarima, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete “ Stav svih predstavnika osiguravača jeste da treba da stoji : “vlasnik, suvlasnik i drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete” Dakle treba izbaciti rečenicu: “ za slučaj štete na stvarima”. Obrazloženje: U sada Vazećem Zakonu stoji ista formulacija koja je unosila zabunu u tumačenju. Stavom Vrhovnog suda Crne Gore izraženim u više presuda utvrđeno je da Vlasnik suvlasnik i korisnik vozila nemaju pravo na naknadu po sopstvenoj polisi osiguranja tj. za slučaj da su skrivili saobraćajnu	Ne prihvata se predlog za izmjenu člana 30 stav 1 tačke 1 Zakona, jer bi se na ovaj način isključilo pravo vlasnika, suvlasnika i drugog korisnika motornog vozila čijom upotrebom je pričinjena šteta na naknadu nematerijalne štete, kao npr. u situacijama kada se ova lica pojavljuju u svojstvu putnika. Takođe, navedeno rješenje je u skladu sa članom 12 Direktive 2009/103/EZ, pa ovu mogućnost prepoznaje i regulativa u regionu.

	nezgodu. Ovo stoga što je smisao obaveznog osiguranja, osiguranje od odgovornosti prema trećim licima a ne osiguranje samog vlasnika. Kroz istorijat razvoja osiguranja uvijek je to bila odgovornost prema trećim licima tako da naknadu štete ne mogu ostvariti po sopstvenoj polisi. Imajući u vidu da se polisa osiguranja prenosi i na vozača koji upravlja vozilom on se u tom smislu poistovjećuje sa vlasnikom pa ne može naknaditi štetu po toj polisi. Kada bi stajala formulacija: "za štetu na stvarima" podrazumijevalo bi se da ima pravo na naknadu sem štete na stvarima što je suprotno smislu ovog osiguranja a i sama norma je kontradiktorna. • Član 19 izmjenjena, važeći član, 31 stav 1. Poslije tačke 8 dodat je novi član koji glasi : 9) "je poslije saobraćajne nezgode napustilo lice mjesta događaja, a da nije dalo svoje lične podatke i podatke o osiguranju" Trebalo bi na kraju ove rečenice dodati "i izvršio alkotestiranje " Obrazloženje: Ovakva formulacija bi omogućavala vozačima koji su pod dejstvom alkohola da daju podatke i napuste lice mjesta nekažnjeno. Takodje u članu 19 izmjenjena, dodat je novi član " Iznos naknade iz stava 2 ovog člana ne može biti veći od iznosa 24 prosječne neto zarade u Crnoj Gori prema posljednjem zvaničnom podatku organa nadležnog za poslove statistike " treba dodati još "ali samo za fizička lica " • Predlog izmjenjena u članu 33 stav 2 treba da glasi: "Najniža osigurana suma je: 1) u slučaju štete zbog smrti, tjelesne povrede i oštećenja zdravlja do iznosa od 1,220.000€ po licu odnosno do iznosa od 6,070.000 € po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica; 2) u slučaju uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 1,220.000€ po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih lica." Obrazloženje:	<i>Ne prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 1 sa novom tačkom 9, jer je alkotestiranje predmet posebnog zakona</i> <i>Prihvata se predlog za dopunu člana 31 stav 2 Zakona, uz preformulaciju „od fizičkog lica odgovornog za prčinjenu štetu“.</i> <i>Ne prihvata se predlog izmjena člana 33 stav 2 Zakona.</i> <i>Najniže osigurane sume koje je Lovćen predložio odnose se na minimalne sume iz Direktive 2009/103/EZ koje su 2016. godine prilagođene u skladu sa inflacijom, (Akt Evropske Komisije broj 2016/C 210/01).</i>
--	--	--

Predložena izmjena je u skladu sa Direktivom 2009/103/EZ i njenim prilagođavanjima inflaciji iz 2015.godine. • Član 42 Vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova dužan je da zaključujući ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričinii trećim licima i putnicima, prtljagu i teretu. Treće lice iz stava 1 ovog člana je svako lice, osim putnika i članova letačke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta. Putnik iz stava 1 ovog člana je svako lice koje se prevozi vazduhoplovom, uz saglasnost vlasnika, odnosno korisnika vazduhoplova, osim članova letačke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta. Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana ne pokriva štete pričinjene teretu i prtljagu, za vazduhoplove koji se ne koriste u komercijalne svrhe. Ugovorom o osiguranju iz stava 1 ovog člana pokrivene su i štete zbog rizika rata i terorizma, osim za vazduhoplove kojima MTOM iznosi do 500 kg i: -koji se koriste u nekomercijalne svrhe ili -koji se koriste za lokalno osposobljavanje pilota tokom kojeg nema prelaženja međunarodnih granica. Vlasnik, odnosno korisnik inostranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Crne Gore mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nema drugo obezbeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno. Izuzetno od stava 6 ovog člana, vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova koji nije registrovan u Crnoj Gori i čije operacije ne uključuju slijetanje na teritoriju ili polijetanje sa teritorije Crne Gore nego samo let u vazdušnom prostoru Crne Gore, nije dužan da ugovorom o osiguranju iz stava 1 ovog člana ima pokrivene štete pričinjene putnicima, teretu i prtljagu.	<i>Radna grupa je, u skladu sa Direktivom 2009/103/EZ predložila minimalne sume iz osnovnog teksta Direktive i dala mogućnost Vladi da na osnovu svoje odluke vrši fazno povećanje, odnosno usklađivanje osiguranih suma, čime je izvršila usklađivanje sa Direktivom shodno zahtjevima iz Pregovaračke pozije postavljenim za poglavlje 9 – Finansijske usluge, a u dijelu obaveznih osiguranja u saobraćaju.</i> <i>Imajući u vidu da će se predložene minimalne sume početi primjenjivati danom ulaska u EU, smatramo da nema potrebe u zakon unositi prilagođene sume iz 2016. godine, s obzirom na to da će danom ulaska u EU obavezujuće biti prilagođene minimalne sume koje bude važile u tom trenutku.</i> <i>Ne prihvata se predlog za izmjenu člana 42 Zakona, jer se suštinski ništa ne mijenja u odnosu na već predloženu izmjenu od strane radne grupe, osim u dijelu izuzetaka koji se odnose na štete zbog rizika rata i terorizma. Prema mišljenju Ministarstva saobraćaja i pomorstva – Direktorata za vazdušni saobraćaj, ne vidi se potreba da se dodatno uvode izuzeća koja sugerišu predstavnici "Lovćen osiguranja" AD Podgorica, a navedeni izuzeci se mogu naknadno propisati posebnim zakonom</i>
---	--

	Vlasnik, odnosno korisnik vazduhoplova, upisanog u Registar civilnih vazduhoplova Crne Gore, dužan je da prilikom izdavanja i produženja važenja potvrde o provjeri plovidbenosti vazduhoplova dostavi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana nezavisnom pravnom licu koje vrši javna ovlaštenja u oblasti vazdušnog saobraćaja." Obrazloženje: Predložene izmjene su u skladu sa članom 2 stav 2, članom 4 stav 1 i članom 6 stav 2 i stav 3 Direktive EU 785/2004. • Član 24 kojim se mijenja član 43 stav 2 mišljenja smo da je za potrebe razumijevanja i pojašnjenja odredbi ovog poglavlja Zakona potrebno implementirati definicije iz člana 3 Direktive EU 758/2004 a posebno definicije koje se odnose na pojam putnik, let, Komercijalne operacije, Treće lice ili kroz izmjene i dopune Uslava osiguranja od odgovornosti vazduhoplova implementirati pomenute izmjene odredbi Direktive. • U članu 43 stav 1 tačka 3 umjesto 1,131.SDR staviti "za prtljag po putniku 1.000 SDR" • a u tački 4, umjesto 19 SDR treba da stoji "17 SDR" takođe u skladu sa članom 6 stav 3 Direktive EU 785/2004. • Umjesto predložene izmjene stav 3 ovog člana treba da glasi: "Izuzetno od stava 2 tačka 2 ovog člana, najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju, određena ugovorom o osiguranju iz člana 42 ovog zakona, za vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje, koji se ne koriste u komercijalne svrhe, za pojednog putnika iznosi 100.000 SDR." Na kraju poslije stava 3 predlažemo da se doda novi stav koji glasi: "Obaveza definisana članom 42 ovog Zakona ne primjenjuje se na: a) državne vazduhoplove, kako su definisani u članu 3 tački b Konvencije o	ili podzakonskim aktom. Definicije za "let" i "komercijalne operacije" su uključene u član 5, na osnovu predloga Ministarstva saobraćaja i pomorstva – Direktorata za vazdušni saobraćaj (dopis br. 344/17-06-4205/1 od 16. 06. 2017. godine), dok su definicije za "putnika" i "treće lice" već uključene u izmjenu člana 42, predloženu od strane radne grupe. Što se tiče ostalih predloga za izmjene člana 43, napominjemo, a nakon konsultacija sa Direktoratom za vazdušni saobraćaj, da cifre unesene u predlog izmjena člana 43 od strane radne grupe predstavljaju iznose iz važeće verzije Direktive EU 758/2004, te se stoga navedeni predlozi predstavnik "Lovćen osiguranja" AD Podgorica ne mogu prihvatiti. Takođe, iznos od 113.100 SDR koji se odnosi na vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700kg ili manje, a ne koriste se u komercijalne svrhe, je u skladu sa Montrealskom konvencijom koja se mijenja svakih 5 godina, za razliku od Direktive koja je iz 2004. godine, prema navodima predstavnik Direktorata za vazdušni saobraćaj. Što se tiče uvođenja novog stava poslije stava 3, napominjemo da izuzeci od člana
--	--	---

	međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, potpisanom 7. decembra 1944 u Chicagu b) modele vazduhoplova sa najvišom dopuštenom masom pri uzlijetanju (MTOM) manjom od 20kg c) letilice koje uzlijeću uz pomoć nogu (uključujući i paraglajdere na motorni pogon i motore zmajeve) d) vezane balone e) zmajeve f) padobrane (uključujući i one za uzlijetanje)." Obrazloženje: Sve navedeno je u skladu sa članom 2 stav 2 tačka a do f) Direktive EU 785/2004 dok je tačka g) navedenog stava 1 člana Direktive implementirana u članu 42 stav 5.	43 stav 2 tačka 1 alineja 1 Zakona, na koje se ne primjenjuje Direktiva 785/2004, nijesu integrisani u tekst nacrt, jer ne postoji jedinstveno rješenje predloženo od strane Direktorata za vazdušni saobraćaj, Agencije za civilno vazduhoplovstvo i "Lovćen osiguranja" AD Podgorica.
Agencija za civilno vazduhoplovstvo	• U članu 24 taksativno su nabrojani tipovi vazduhoplova sa najnižim vrijednostima osigurane sume saglasno članu 6 i 7 Uredbe EZ br. 785/2004 Evropskog Parlamenta i Savjeta od 21. aprila 2004. godine. Međutim, s obzirom da tekstom Nacrta zakona nijesu predložena izuzeća, utvrđena članom 2 stav 2 Uredbe EZ br. 785/2004 Evropskog Parlamenta i Savjeta od 21. aprila 2004. godine, predlažemo da se, u cilju potpunog usklađivanja sa navedenom uredbom, član 24 ovog Nacrta zakona izmijeni tako da glasi: Član 24 U članu 43 stav 2 mijenja se i glasi. „Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 42 ovog zakona iznosi: 1) za štete prčinjene trećim licima. za vazduhoplove kojima MTOM iznosi. – manje od 500 kg, 750. 000 SDR, – manje od 1. 000 kg, 1.500. 000 SDF – manje od 2. 700 kg, 3. 000. 000 SDF – manje od 6. 000 kg, 7. 000. 000 SDR,	

	– manje od 12. 000 kg, 18. 000. 000 SDR, – manje od 25. 000 kg, 80. 000. 000 SDR, – manje od 50. 000 kg, 150. 000. 000 SDR, – manje od 200. 000 kg, 300. 000. 000 SDR, – manje od 500. 000 kg, 500. 000. 000 SDR, – 500. 000 kg i više, 700. 000. 000 SDR, a 100.000 SDR za: – bespilotne vazduhoplove kojima najveća dozvoljena masa pri uzlijetanju (MTOM) iznosi manje od 20 kg, – letjelice koje uzlijeću uz pomoć nogu (uključujući paraglajdere i zmaj na motorni pogon), – vezane balone, – padobrane (uključujući i one za uzlijetanje), – vazduhoplove, uključujući i jedrilice, sa najvećom dozvoljenom masom pri uzlijetanju (MTOM) manjom od 500 kg, – ultralake vazduhoplove koji se koriste u nekomercijalne svrhe, – ultralake vazduhoplove koji se koriste za lokalno osposobljavanje pilota tokom kojeg nema prelaženja međunarodnih granica, ako nisu u pitanju obaveze u vezi sa osiguranjem predviđenim u ovom zakonu, a koje se odnose na rizike od rata i terorizma; 2) za pojedinog putnika, 250.000 SDR; 3) za registrovan prtljag, 1.131 SDR; 4) za teret koji se prevozi po kg, 19 SDR." • Odborom člana 6 stav 1 Uredbe EZ br. 785/2004 Evropskog Parlamenta i Savjeta od 21. aprila 2004. godine, propisano je da, za vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje, koji se ne koriste u komercijalne svrhe, najniži iznos osiguranja za pojedinog putnika iznosi 100.000 SDR, pa smatramo da je nepotrebno i suviše povećanje najniže osigurane sume na iznos od 113.100 SDR, kako ste naveli u predlogu izmjena i dopuna, te predlažemo da član 43 stav 3 ovog predloga zakona glasi: " Izuzetno od stava 2 tačka 2 ovog člana, najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju, određena ugovorom o osiguranju iz člana 42	Vezano za izuzetke od člana 43 stav 2 tačka 1 alineja 1 Zakona, na koje se ne primjenjuje Direktiva 785/2004 i za koje se predlaže iznos od 100.000 SDR, napominjemo da isti nijesu integrirani u tekst nacrt, jer ne postoji jedinstveno rješenje predloženo od strane Direktorata za vazdušni saobraćaj, Agencije za civilno vazduhoplovstvo i "Lovćen osiguranja" AD Podgorica. Iznos od 113.100 SDR koji se odnosi na vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700kg ili manje, a ne koriste se u komercijalne svrhe, je u skladu sa
--	---	---

	ovog zakona, za vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje, koji se ne koriste u komercijalne svrhe, za pojeđinog putnika iznosi 100.000 SDR."	Montrealskom konvencijom koja se mijenja svakih 5 godina, za razliku od Direktive koja je iz 2004. godine, prema navodima predstavnika Direktorata za vazdušni saobraćaj.
--	---	--